

18/04/17THỨ BA TUẦN BÁT NHẬT PS

Ga 20,11-18

20:11 Bà Maria đứng ở ngoài, gần bên mộ, mà khóc. Bà vừa khóc vừa cúi xuống nhìn vào trong mộ,

20:12 thì thấy hai thiên thần mặc áo trắng ngồi ở nơi đã đặt thi hài của Đức Giêsu, một vị ở phía đầu, một vị ở phía chân.

20:13 Thiên thần hỏi bà: "Này bà, sao bà khóc?" Bà thưa: "Người ta đã lấy mất Chúa tôi rồi, và tôi không biết họ để Người ở đâu!"

20:14 Nói xong, bà quay lại và thấy Đức Giêsu đứng đó, nhưng bà không biết là Đức Giêsu.

20:15 Đức Giêsu nói với bà: "Này bà, sao bà khóc? Bà tìm ai?" Bà Maria tưởng là người làm vườn, liền nói: "Thưa ông, nếu ông đã đem Người đi, thì xin nói cho tôi biết ông để Người ở đâu, tôi sẽ đem Người về".

20:16 Đức Giêsu gọi bà: "Maria!" Bà quay lại và nói bằng tiếng Hípri: "Rápboni!" (nghĩa là 'lạy Thầy').

20:17 Đức Giêsu bảo: "Thôi, đừng giữ Thầy lại, vì Thầy chưa lên cùng Chúa Cha.

Nhưng hãy đi gặp anh em Thầy và bảo họ: 'Thầy lên cùng Cha của Thầy, cũng là Cha của anh em, lên cùng Thiên Chúa của Thầy, cũng là Thiên Chúa của anh em'".

20:18 Bà Maria Mácđala đi báo cho các môn đệ: "Tôi đã thấy Chúa", và bà kể lại những điều Người đã nói với bà.

QUY LUẬT SỰ SỐNG

"Này bà, sao bà khóc?" (Ga 20,13)

Suy niệm: Theo quan niệm Á Đông, âm-dương là hai yếu tố chi phối cả vũ trụ như: đêm-ngày, chết-sống, đau khổ-hạnh phúc... Âm dương thực ra không tách biệt hay đối nghịch, vì: "*Trong âm có dương và trong dương có âm*". Đàng đêm đã có dấu hiệu xuất hiện của ngày; đêm càng về khuya thì ngày càng gần đến và chính lúc trọn đêm thì ngày mới lại bắt đầu. Cũng vậy, chết-sống không là hai thực tại đối nghịch nhau, nhưng là hai nguyên lý của cùng một thực tại duy nhất. Đó là quy luật của Trời Đất, mà Đức Giê-su nhắc lại như là quy luật của chương trình cứu độ: "*Nếu hạt lúa mì gieo xuống đất mà không chết đi, thì nó vẫn trơ trọi một mình; còn nếu chết đi, nó mới sinh được nhiều hạt khác*" (Ga 12,24). Bà Ma-ri-a khóc khi đứng trước ngõ cụt là cái chết của Thầy mình. Đức Giê-su gọi bà: "Sao lại khóc?" để khai thông ngõ cụt để dẫn đến niềm tin vào thực tại mới: Ngài đã phục sinh.

Mời Ban: Đức Giê-su là Đường, con đường đó tất yếu *phải qua thập giá mới đến vinh quang*. Vấn đề là chúng ta có muốn đến vinh quang không? Nếu có thì mỗi khi đối mặt với gian nan thử thách, **sao lại khóc?**

Chia sẻ: Nạn li dị, phá thai... hiện nay – đối với một số người – đã trở nên một thứ "quyền lợi" mà họ đang đòi pháp luật phải thừa nhận. Phải chăng đó là hậu quả của việc không chấp nhận thập giá?

Sống Lời Chúa: Thôi "khóc" trước những khó khăn hiện tại và nhìn đó như là những thử thách của thập giá, để đón nhận và vượt qua.

Cầu nguyện: *Lạy Cha là chủ tể trời đất, muôn loài Cha tạo thành luôn vận hành theo quy luật Cha đã đặt định. Xin cho con biết từ bỏ ý riêng mà chấp nhận cuộc sống như ý Cha đã an bài.*